

Előfizetési díj:

Vidékre, postán:
vagy
helyben, házhoz hordva:
Negyedévre . . . 1 frt. 25 kr.
Félévre . . . 2 " 50 "
Egész évre . . . 5 " — "
Megjelen hetenként egyszer,
Vasárnap.

Szerkesztői szállás:
Hal-piac, 250. sz., hová a
lap szellemi részét illető
közlemények küldendők.

KECSKEMÉTI LAPOK.

Vegyes tartalmú hetilap.

Hirdetési díjak:

5 hasábos petit sor, egyszeri
hirdetésnél 5 kr.; — többszöri
vagy terjedelmes hirdetések-
nél árleengedés adatik.

A nyilttérben való közle-
mény 3 hasábos soráért 10 kr.
számítatik.

Bélyegdíj minden beigtatásért
30 kr.

Hirdetés elfogadhatnak Tóth
László könyvnyomdájában, 3-ik
tized Bud.-nagy-útea 184. sz.

Adakozások.

A kolera-járvány alatt özvegyesség vagy árvaságra jutott szegények segélyezésére szerkesztőségünknek adakoztak:

Hollósy Zsigmond úr 10 frt., Székely Sándor 1 frt., Csáki József 3 frt. és fiai Ferenc, József, László, István, Julianna, Eszter és Mária egy-egy — vagyis 7 ftot., a 41-ik számban kimutatott 379 frt. 70 krral: 400 frt. 70 kr.

Az októberi közgyűlés.

Visszatérünk ezúttal a f. hó 8-án tartott nevezetes közgyűlésre, melyben a képviselőtestület a r. kath. egyháznak a felekezeti iskolái fentartására kért 6000 frt segélyösszeget majdnem egyhangúlag megszavazta, mely szavazatával egyszerre véget vetett a már-már türelmetlené vált helyzetnek, mely tovább egy évnél kínos feszültségben tartotta a kedélyeket és visszaállította a mélyen megzavart és rég nélkülözött belbékét és nyugalmat városunkban. Mint vésztől hányatott hajón, mely szakadozott vitorlákkal és tört árbocczal elmerüléssel fenyeget, támad bátor ember, ki az általános zavar és kétségbeesés közepette mentő kézzel megragadja a gazdátlan kormányt, hogy a fenyegető járművet az őt környező veszélyeken át a biztos kikötőbe vezesse; akként vált ki az aggódó képviselők sorából e díszes testületnek egyik legkitűnőbb tagja Lestár Péter úr, és benső meggyőződéstől és szülővárosa iránti szeretettől áthatott hangon, szokott ékesszólásával tartotta egyikét azon beszédeknek, melyek sohasem tévesztették hatásukat a figyelő hallgatóságra és most is a válságos percben döntő hatással volt. A képviselők, áthatva a szónak meleg érzésétől, elfogadják indítványát és megszavazzák az ismételve kért segélyösszeget. Lestár képviselő úr újra érdemessé tette magát a városi polgárság elismerésére és a képviselőtestület önmagához méltónak mutatta magát; megmutatta, hogy a város nyugalma és békéjét valóban szívében hordja és fölibe helyezi bármily más tekintetnek, és hogy helyes érzéssel kész követni a helyes utat, csak akadjon ember, ki irányt adjon.

Lesznek kik a közgyűlésnek e határozatát gáncsolni fogják különösen azért, mert a kath. egyház biztosítva látván így felekezeti iskolái fenállhatását, jövőre annál kevésbé lesz hajlandó a közös iskolába belépni. Véleményük szerint mereven kellett volna ragaszkodni az egyszer elfogadott állásponthoz kényszeríteni a tiltakozó felekezeti iskolák belépésére, került volna az bár mibe. Részünkről ennél szerencsétlenebb

felfogást nem képzelhetünk, mert azzal a felekezetek közti viszály és egyenetlenkedés csak örökítenék, de nem lehetne elérni, hogy azok közös nagy cél elérésére egyesüljenek. Mi ellenkezőleg a közgyűlés említett határozatát üdvösnek és célszerűnek tartjuk nemcsak a jelen, de a jövőért is; meg vagyunk győződve, hogy meg fogja teremni gyümölcseit, be fog következni a minek következni kell, hogy Kecskeméten lesz közös iskola és pedig valamennyi felekezet közös iskolája. Az egyes felekezetek ugyanis már is érzik és átlátják, mikép anyagi erejük elégtelen a nevelés- és népoktatási ügy kellő ellátására a hívek túlságos megadóztatása nélkül, a hívek pedig, azt tudjuk, mindent szeretnek, csak adót fizetni nem. Meg kell és meg fognak tehát barátkozni a gondolattal, hogy a városközönség kezébe van letéve legbiztosabban a népnevelés szent ügye, mert ott találja az felvirágzásának minden feltételeit, kiapadhatlan forrásait.

Azonban, hogy e nagy cél eléérésük, kell, hogy eszélyesek legyünk, a közös iskolát minden ellenizgatás dacára — a néppel meg kell kedveltetni, de nem szabad rá erőszakolni; a nép bir helyes érzéssel és végre is felismeri a jót és célszerűt. De kell még azonfölül, hogy a nagy cél elérésében tevékenyek, kitartók és áldozatkészek legyünk. Nem elég az, hogy csak ajkainkon hordjuk az ügyszeretetet és dicskedjünk szabadelvűségünkkel, de a mellett az ügyet veszni hagyjuk léhaság és tehetetlenség miatt; nagy hibánk az nekünk, hogy a dicsőséget nagyon olcsó áron szeretnénk megvásárolni, kell biz azért több is, mint szép szó és üres dicsekvés, kell pedig, ismételve mondjuk, fáradhatlan tevékenység és nagy áldozatkészség; azaz sok pénz. Ha a város közönsége a népoktatás nagy ügyére reá tette atyáskodó kezét, akkor joggal követelhetjük, hogy azt magához méltón vezesse is, ne engedje azon szégyenletes és leverő állapotot, hogy péld. az iskolaszék hónapokon át hasztalan könyörögjön egy pár padért, és ne használjon iskolánk oly épületet, hová tisztességes szülők rösteljük gyermekeiket küldeni, szóval ne engedje veszni az ügyet, mit oly nagy garral megkezdett a nyomorú kivitel által.

Nagy feladat vár a közös iskola tárgyában az iskolaszékre és képviselőtestületre, melyet ha szerencsésen és méltón megoldanak, nézetünk szerint egyuttal biztosítják annak felvirágzását és megkedveltetését a jövőre. Mutassa meg a város közönsége, hogy azon iskolák, melyeket ő felállít és fontos munka tekintetben messze túlhaladják a felekezeti-eket, mutassa meg tényleg, hogy a neveléstigynek ő legbuzgóbb és legszeretőbb

védője és pártolója, és akkor meg vagyunk győződve, megszegyenülve elnémul és megtörik minden ellentörekvés és mint mindig, itt is győzni fog a jobb.

A vetőmag megválasztásáról.

— A „Magyar Gazda“ után. —

A mag a jövődöbeli növény szunnyadozó csiráját rejti magában, s ezért nem közönyös: valjon a mag tökéletesen kifejlődött ép és egészséges plántáról, vagy pedig idétlen, elsatnyult kóros állapotban sinlődő növényről származik.

Hogy pedig egyenlő körülmények között a legtokéletesebb s leggazdagabb termést csakis legszelbebb fejlődött ép és egészséges mag után várhatjuk, ez oly igazság, melyet évszázadokon át tett tapasztalatok egyhangúlag igazolnak. Hogy kedvezőtlen talaj és időjárás következtében a legtokéletesebb mag után csak satnya termést, és viszont kedvező időben és földben az ocsból szép magot nyerhetünk, ez is néha, de csak kivételképen megtörténik, miről az általánosságra következtetést vonni szintoly téves, mint észszerűtlen volna.

Miután pedig föltakarítás alkalmával, érett és éretlen, ép oly hibás, egészséges és kóros, de még nagyrészt gyom és dudva magvak is garmadába kerülnek, legfőbb gondunk mindenekelőtt oda irányuljon, hogy a jó és tiszta magot a selejtes ocsától és gatzól elválasszunk, de még különösebben a vetőmagnál a legtokéletesebben kifejtődött és érett szemeket vetésre külön kiválasszunk, értették ezt már a régiek, miről hátrahagyott irataik eléggé tanúskodnak; de tudják és gyakorolják a jelenkor legkitűnőbb gazdász tekintélyei is, midőn a legszelbebb világhírű gabna- és más veteményfajokat ily szorgos mustralás által létrehozták, különösen a mi ez utóbbit illeti, ott az angolok és belgák voltak az elsők, kiknek fáradhatlan szorgalma s következetes tenyészjárása teremtette azon jeles változatokat, melyek mind termőbőségre, mind súlyra s egyéb kitűnő tulajdonságaikra nézve első helyen állanak; hogy pedig mindezek a válfaj állandósításánál a tökéletes fejlettségre és érettségre kitűnő súlyt fektetnek, azt önmaguk is bevallják.

A vetőmagot, ha lehet, még a lábón álló táblán szemeljük ki; lapos, nedves fekvésű, dúsan trágyázott földről, hol a vetés rendkívül buja fejlődést mutat, vetőmagot ne válasszunk; az ilyen kövér tanyán termett vetemény, ha silányabb földbe kerül, rendszerint megsinli és csak satnya termést ad, de meg minél kövérebb a föld, annál hamarabb megdől azon a gabna, a megdölt gabna pedig rendszerint tökéletlen magot ad.

Ha a gabna között üszög vagy rozsdá nagyobb mérvben mutatkozott, termése vetésre nem való, miután az üszög rendszerint a magot megfertőzteti s azzal együtt átmegy a termésre, a rozsdá pedig a mag tökéletes kifejlődését gátolja.

Hibás, rosz kezelés és elrakás következtében a legjobb mag is megromlik s e mellett csiraképességét is elveszti; ezért ügyelnünk kell, hogy vetőmag-szükségletünket még kívül a mezőn, legkivált pedig tartós esőzések alkalmával az átázástól s ennek következtében a kicsirázás, összefülés és penész ellen megóvjuk; ezért is legcélszerűbb a vetőmagnak kiszemelni kévéket, garmadákat azonnal esőmentes helyre rakni vagy pedig vízmentesen betetézni.

De a már felgyűjtött vetőmag elrakása is folytonos figyelmet igényel, azt, mielőtt jól kiszáradna, egy rakásra hányni, vagy pedig nyirkos helyen összefülleszteni nem szabad, különben megdohosodik, csiraképességének nagy részét elveszti s a vetés hibás, szakadozott lesz.

Elvégre a vetőmagnak nem szabad nagyon réginek sem pedig úgyszólván nyersnek lenni: a régi mag elavul s csiraképtelen lesz, az úde pedig, ha tökéletesen ki nem száradt, sok nedvességet tartalmaz, igen gyorsan csirázik, s ennél fogva hamarabb szárba indul, kevésbé bokrosodik meg s így kevesebb magot növel, de tapasztalt gazdák állítása szerint: a kollőleg ki nem száradt úde mag az, mely a kóros állapotnak leginkább kitéve van, ezért is még a gabnaféléknél is a két éves magnak elsőbbséget adnak, mely habár nem is oly gyorsan, de sokkal egyenletesebben csirázik, szebben megbokrosodik, egészségesebben és erőteljesebben fejlődik.

Mielőtt jelen címet bevégeznők, még néhány szóval a vetőmag kiválasztásáról emlékeznünk meg.

Tudjuk, hogy minden vetés között vannak tökéletesen kifejlett és érett, de vannak selejtes és kevésbé érett szemek is; addig várni, míg a táblán az utolsó kalász szemek is beérnek, nyilvános veszteség lenne, ezért az aratást rendszerint akkor kezdjük meg, a midőn a táblán az érés ismerve nagyjából jelentkeznek, s habár ezen eljárás gazdasági szempontból tökéletesen kimenthető, mégis egy nagy hátránya van t. i. a vetőmagra nézve, az ügyes gazda azonban itt is segíthet magán és pedig:

vetőmagnak mindig csak azon szemeket választja ki, melyek hordás alkalmával a kévékből önkénytelenül kihullanak;

de miután kivált nagyobb vetéseknél az ritkán fedezi a szükségletet, úgy a legszebb és leg súlyosabb kévéket csak úgy könnyedén megcsépléti vagy kirázhatja, a mi ezen cséplésnél kihull, az rendszerint a legszebb is, s ezt vetőmagnak hagyja;

szintűgy, ha a kivert vagy nyomtatott gabnát kiszéleljük, a legtávolabba eső szemek rendszerint a legsúlyosabb, vagy pedig kézi rostálásnál, a rosta fenekén levők azok, melyek vetésre a leg-tökéletesebb magot adják.

Színház.

Szombaton október 18-án bérlet folyamban adatott Offenbach ismeretes operettje „Férj az ajtó előtt“, melyet két felvonásos vigjáték előzött meg; nevezetesen: Berczik Árpád „Közügyek“ című

eredeti vigjátéka és Grangé és Bernardnak, Szerdahelyi által fordított „Már alszik“ című művecskéje. Mindenik darab rövid egymagában egy este-re, de az operettel együtt bármelyik elég lett volna, s különösen szerette volna közönségünk egy számba vehető része, ha akár csak időkimelés tekintetéből is, a mindenesetre nagyon frivol francia vigjáték elmarad. Ezen darab, ha nem csalódunk a nemzeti színpad repertoírjában is megfordult s ezen körülmény Krecsányi igazgató urat kimentheti azok előtt is, kik e darab színrehozatala miatt reá nehezteni hajlandók volnának. — Az előadás meglehetősen volt, közönség szép számmal jelent meg.

Vasárnap október 19-én bérletszünetben hozott színre „Szapáry Peter fogsága vagy Budavár visszavétele a törököktől.“ Színmű 5 felvonásban, írta Birchfeffer Sarolta, fordította Somolky. E mű színrehozatala Krecsányi úrnak dicséretére szolgál, előadása pedig a szereplő tagoknak válik becsületére. Kár, hogy ezeknek elismerésre méltó igyekezetével nem áll arányban az előadott mű belbece — hogy egyebet ne említsünk — már csak annál fogva sem, mert szerzője valószínűleg a magyar történelmi járatlanságánál fogva, abban a történeti hűségére épen semmit sem adott. E körülmény azonban nem ok arra, hogy elismeréssel ne adózzunk a valódi érdemeknek; ezt pedig ma este találhattunk eleget. A kiállítás olyan volt, melynél különben a mi színházunk még nem látott, melylyel párhuzamot tartott a jó előadás, miközben Aranyossyné, (Zulima) — H. Szabó Ilka (Szapáryné) — Hegedűs Mari (Azora) — a férfiak közül pedig Aranyossy (Szapáry Péter) — Gál (Hamzsabég) Mezey (Battyányi Ádám) Kúthy (Beleznaí Gábor) szerepében tüntették ki magokat. A második felvonásban Hegedűs Mari k. a. „Borgia Lucretiá“ból nagy magán-áriát énekelt igen szépen. Eleinte félt ugyan, de nem sokára hangjának tiszta csengése bizonyosságot tett felbátorodásáról. Nagy kár énekében, hogy nem „beszédes“, azaz, csak elvéve egy pár szót lehet érteni abból, mit énekel. Hasonló elismerés illeti Csátár és Kiss urakat a negyedik felvonásban énekelt kettősért, melynek a „Rákosi szántó“, és nem mint a színlap hibásan jelzé „Rákos hatyúdala“ a címe. Lehetlen még felemlítenünk nagy néma képletet, melynek tárgya Budavár visszavétele volt. Ez a festő Csátárnak s a rendező Aranyossynak egyaránt becsületére vált, lévén e képlet helyi viszonyainkhoz képest mindenesetre nagyszerű. De fel is találta jutalmát az igazgató úr a mai előadásra megjelent nagy számú közönségben. Nem volt a színháznak egy zuga sem, miért pénzt nem adtak, a karzatra és földszintre szüandékozók nagy tömege már hét óra előtt visszatért, nem kapván helyet, azok pedig, kik utoljára kaptak, de már nem fértek be, nem pénzüket követelték vissza — mit megkaptak volna — hanem hangosan színházba bocsáttatásukat kérték. Az igazgató nem tehetett mást, beeresztette őket az egészen üres páholyokba, s kevés idő múlva a két oldali páholyosor, — hol csak egy nappal előbb, kényes dármák kificamított kézzel és izléssel kukkerozták alantabb ülő szegényebb embertársaikat, — gatyás paraszttal s osztályokbeli nőekkel tellett

meg s az egész színháznak olyan prospectusa volt, minőt Kecskeméten színházba járó ember még soha sem látott. Mi lelki örömmel néztük e nagy gyülekezetet s nagyra becsülnénk, ha minden vasárnapon így lenne ezután, egyre azonban igazgató urat kérve figyelmeztetjük, arra t. i., hogy álló helyre jegyeket semmi szín alatt ki ne adjon, mert egy az, hogy a körülállók a páholyok díszterményében kárt okozhatnak, más meg az hogy a rendőrség a járdánállást jövőre a rend érdekében senkinek — még ha fizetne is érte — meg nem engedheti.

Kedden október hó 12-én bérletfolyamban adatott „Egy végzetes bérkocsi“ című 3 felvonásos vigjáték. Egy szellem és minden elmeelt nélkülöző férce, a botránkozgatásig ocsmány tartalommal. Közönségünk az e fajta műveket mindenkor megvetéssel fogadta s az igazgató, ki ilyeneket kívánna eléje tálni, mindenesetre üres színházzal fizetné meg az arát. Figyelmeztetjük annak okáért Krecsányi urat, hogy az ily szeméttől repertoírját — ha még volna benne — jókor tisztítsa meg, s tisztességes meséjű művek színrehozatalával békítse ki a „Tricoche és Cacoche“, „Már alszik“ és a mai darab előadásával feledt közönséget. A mi az előadást illeti, — azzal sem lehetünk megelégedve, — színészeink mókáztak és feledték azon komolyságot, mivel a hivatását érző színész, a közönségnek és színpadnak egyiránt tartozik. Többeket nevezhetnénk meg, de azon hitben, mely szerint meg vagyunk győződve, hogy ilyesmi színpadunkon ismétlődni nem fog — ezúttal általános figyelmeztetéssel beérjük.

Szerdán október hó 22-én nyancsak bérletfolyamban az ismeretes régi jó „Don Caesar de Bazan“ hozatott színre, melynek előadásáról — leszámítva Aranyossy úrnak némely túlzásait — csak jót mondhatunk. Közönség mint rendesen szép számmal jelent meg s tetszése jeleit gyakrabban kifejezte.

Csütörtökön október 23-án bérletfolyamban nagy számú közönség előtt adatott Dobsa „IV. László“ című 5 felvonásos tragoediája. A művet közönségünk jól ismeri. Előadása a jobbák közé tartozott. A címszerepet Kúthy úr játszotta; játéka a szorgalom és előhaladás tagadhatlan jelei látszottak. Nem kiabált és nem lihegett, s átgondolt sokszor tapsra készítte a közönséget. Edua szerepét Hanelné asszony adta. Készsége és bátorsága iránt, — melylyel illetően nagyobb szabású szerepekre vállalkozik, — elismeréssel vagyunk; de mivel organuma sokkal gyengébb, semhogy azzal erősebb érzelmeket hiven különne lehessen, jó indulatú megemlékezésünk adóján túl mai játékáért neki mivel sem tartozunk. Uj házy k. a. Aydaja, a mily szeretetreméltó jelenség volt, épen úgy igyekezett megfelelni a művészet kívánalmainak, mikhez képest szerepének legnagyobb részében ott járt, hol a művész pályabére, a koszorú virágai teremnek. Sok élvezetet nyújtott szép játékával, s ha néha-néha hagyott fenn valami kívánni valót, ez akkor történt, mikor magasabbnak kívánt látszani, s mikor picinkébb szájjal akart szólani, vagyis mikor természetellenes posztúrába helyezte magát s ugyanilyen modorban ejtette ki az egyes szavakat. Kéves akarat s ez a rossz elmarad. Meg kell még emlé-

TARCA.

Hull a fa levele.

Hull a fa levele
S midőn hull, úgy zörög;
Hervadt virágok közt
Az ér búsan csörög.

Eltűnt a vig szellő,
Tán másutt enyeleg?
Helyette most az ősz
Bús szele kesereg.

Elnémult a tücsök
Vidám cirpelése
És a fűrgé méhnek
Egyhangú zöngése.

Más hazába ment a
Gólya és a fecske,
Nem zeng erdőn-mezőn
Madarak éneke.

Arany pillangó sem
Csillog villog mostan;
Fogy a természetnek
Eke mindig jobban.

Tünedező félben
Van az égnek kékje;
Folyvást hidegebb és
Búsabb a nap fénye.

Fent is, lent is láthat
Szemem egy gyászkepet,
Melyre ez van írva:
Haldoklik az élet.

Városgy Mihály.

Kivétel.

Nem áldozom többé szerelemnek:
Ha a lányok engem nem szeretnek...
Nem szeretnek!?!... Elhagyhatom őket,
Oh csak őt nem, az én istennőmet.

Pivovarszky Gusztáv.

A francia trónok.

A francia trónokat e században sajtáságos sors érte, azért a jelenlegi nagy válságban, midőn tán nem sokára, a köztársaság leverésével újolag, valamely lomtárból előkerült trónra királyt ültet a francia nemzet, korszerűnek látszik azokról megemlékezni.

Első Napóleon trónjának nem volt épen oka különös panaszra; a restaurational egyszerűen félre tétetett és a Tuilerákban egyelőre a lomtárba vándorolt, innen egy felügyelő megvesztegetése által egy spekulans kezére jutott, ki azt drága pénzért adta el Madame Tussandnak Londonban, kinek híres viasz alakok tárában máig is látható. Odon alakú, aranyozott alacsony szék az, bevonva zöld bársonnyal, melybe arany méhek vannak himezve; támláján aranynyal himzett nagy N betű látható a császári koronával. A trón, mely mint I. Napoleoné a Louvre-muzeumban mutattatik, a fontainebleau-i trónteremből való és ünnepélyes alkalmakkor sohasem használtatott. Sokban hasonló az előbbihez, de

nagyon színevesztett és a szemléltől azonnal volt tulajdonosának ama élére emlékezteti, hogy: „egy trón nem egyéb egy ostoba darab fánál, mely néhány rőf bársonnyal van bevonva; jelentékenynyé csak az által lesz, ki rajta ül.“

Tizedik Károly trónja a júliusi forradalom alkalmával sokkal rosszabbul járt. Ugyanaz volt, melyet már előde használt, magas, gazdag faragványú támlásszék, arany lilomokkal vörös bársonnyal, mely azonfölül még magas állványon állt, úgy hogy a szegény, köszvényes tizenharmadik Lajos csak nagy bajjal tudott feljutni. Mikor a nép 1830. Julius 29-én a Tuileriákat ostromolta, a trónterembe is behatolt, és miután a torlasz-csinálók és az ügy nevezett dames de la halle egymásután a legdurvább tréfák közt előbb a királyi székbe beleültek, azt számtalan apró darabocskákra szelvézték, mikből mindenik ereklyeként egyet hazavitt. Ezek a darabok később forgalomba jöttek, midőn is a ritkaság-gyűjtők, különösen az angolok azokat drágán megfizették.

Végtére annyira elszaporodtak — természetesen valamennyi darab „valódi“ volt, — hogy azokból egész butorzatot lehetett volna összeállítani.

Fülöp Lajos trónja hasonlóan vörös bársonnyal volt bevonva, de lilomok nélkül, miket a polgár király mellőzött. A februári forradalomban a Tuileriák tudva levőleg még nagyobb mértékben romboltattak össze, mint 1830-ban, a termékből a legértékesebb butor darabok az ablakokon át az utcára dobtak, míg végre a nemzeti őrsereg a pusztításnak véget vetett, és a palotát elfoglalta. Egy csapat párisi utca-gyerek „gamint“ hatalmába kerítette a trónt és a nép engedte vele pajkosságukat üzni. Tréfás-ünnepélyes körmenettel, melyhez útközben százával és ezerével ujjongva, kiabálva csatlakoztak, a kirá-

keznünk Aranyossy úrról, ki ma Myze szerepét végig kifogástalanul játszotta, s előbbiekkal együtt sokszor kihívás és tapsokban részesült.

A „Kecskeméti Lapok“ t. Szerkesztőségének.

A legközelebbi mult ünnepeink alkalmával Tiszt. Fischmann Simor rabbi úr indítványára a kolera által lett városi árvák és özvegyek számára templomunkban pénzbeli adományok gyűjtettek, mely gyűjtésnek — dacára annak, hogy más hasonló célokra is ilyenkor szoktak adományozni — mégis szép eredménye volt.

Mihelyt a gyűjtés be lesz fejezve, a begyűlt összeg, rendeltetése helyére juttatás végett, azonnal a tek. szerkesztőségnek át fog adadni. *)

Egyidejűleg azt is méltónak tartom felemlíteni, hogy Oszman Henrik helybeli iparos és hittársunk, Gizella főhercegnő menyegzője alkalmával 10 o. é. forintot tett le iskolai igazgatóságunknál azon célból, hogy ezen összeg néhány szorgalmas tanulóink közt osztassék el, a mi szinte az imént elmúlt ünnepekben meg is történt.

Klauber János, tanító.

Király-dinnyék.

A disziralmu „Kecskemét“ 42. számában „Szeget szeggel“ című műremek minta gyakorlatban szent ajkú, kenetteljes hangú, mivel modorú vitéze a felsőkerületi képviselőválasztásra vonatkozó ismeretünket cigánykodó, betyárkodó hangú leckének nevezi; — no, no, vigyázzon szavaira t. uram, mert valami gonosz csont azon kérdést teheti, hogy hát a cselekvény, az eljárás minő lehetett ott, a minek az egyszerű leírása cigánykodás és betyárkodás?

Tehát cigánykodó? betyárkodó? no lám, mi ezt sohasem mondtuk, se mondani vagy írni sohasem fogjuk a „Kecskemét“ szent vitézéről... mert őt úgy is ismeri mindenki.

„Hát csak tessék haragudni, kapálózni, öklelőzni“ — mondja tovább a disziralom, — mire csak annyit mondunk: „látjuk ki pipál.“

„Tán csak nem kívánják önök, hogy sárga tollat tűzzünk fekete köcsög-kalap mellé“ — folytatja a műremek. — Oh de hogy kívánjuk, hanem a ki annyiszor vedlik, vagyis cserél tollat, mint az ismert disziralom tiszteletes vitéze, még a sárga tollra is eljuthat. A köcsög-kalaptól pedig úgy tudjuk, hogy nem is oly szörnyű módon irtózik, mert midőn anno 1854-ben ide bevándorolt mint azon idő valódi civilizatoraihoz illő, akkora köcsög-kala-

*) Az árvák és özvegyek nevében előre is köszönetünket fejezzük ki a nemes buzgalomért. Szerk.

lyi széket a boulevardokon keresztül a bastille-térre vitték, hol aztán máglyán megégették. A nép elénekelte a marseillaise-t és eljárt a carmagnolet, az első forradalom ama hirhedt cancanját, mely az új köztársaság kihirdetésénél ismét vissza helyezett jogába.

Mikor aztán Napoleon Lajos Franciaország császára lett, ismét új trónról kelle gondoskodni, s minthogy a második császárság jelenetkezésénél mindenben az elsőt másolták, a trón is mindenben a Louvre-muzeumi mintájára lett elkészítve.

A császári udvar távollétekor akárki is engedélyt nyert a Tuileriák látogatására, és akkor a trónterembe is be lehetett jutni. Ilyenkor nem ritkán történt, hogy valamelyik bohó látogatott abban a pillanatban, mikor a felügyelő hátat fordított, hirtelen a székebe ült, s később azzal dicsekedett, hogy ő is ült már a francia trónon. Egyébiránt az ülés benne nem igen kényelmes volt, úgy hogy egy jól párnázott karszék sokkal jobb — különösen most.

Mi történt az utolsó Napoleonnak trónjával? A commune alatt több izben megkísértették azt a Tuileriákban eltávolítani és a nép dühének átadni; de a kísérlet mindannyiszor meghiúsult az őrség ellentállása miatt. De mikor a harc az arc de triomphe ig előnyomult hadsereggel kezdődött, akkor a Tuileriák termeinek legértékesebb bútorai s ezek közt a királyi-szék is egy tágas terembe halmoztattak össze, mely előbb petroleum hordókkal előkészített, és az egész tömeg egyszerre felperzseltetett.

A commune-per e történetet minden részleteivel napfényre hozta. A trón-terem a vele határos helyiségekkel kórházzá lett átalakítva, és a Tuileriák nagy égésénél ez is a lángok martalékává lett.

pot viselt, hogy csak tiszteletreméltó fülei birták feltartani, hogy bele ne vesszen, és egész városunk megbámulva a nagy kalapot, melyet csak az 1861 birt nagy nehezen ideiglenes nyugalomba tenni.

Nagy megdondolatlanság, nagy könnyelműség a „Kecskemét“ szerkesztőitől más házára kövekkel dobálni, midőn saját házaik üveggel vannak fődve.

Felhívás.

A r. kath. iskolaszék a r. kath. elemi leányiskolákban a kötés és varrás tanítást elrendelvé, a kik a tanításra vállalkozni hajlandók, e végett alólírott nál jelentkezzenek, hol a feltételek iránt is felvilágosítást nyerhetnek.

Kecskemét, 1873. okt. 25.

Szűcs Imre,
r. kath. isk. elnök.

Helybeli újdonságok.

✓ **Időjárásunk** a legkellemesebb, derült, napos, azonban gazdaközönségünkre nézve igen aggasztó, mert a nagy szárazságban sem szántani, sem vetni nem lehet, az eddig elvetett mag pedig ki nem kelhetvén, a száraz földben részint elvesz, részint a férgek és madarak által felemésztetik. Mind egészségi, mind pedig gazdasági tekintetből sovárogyva nézünk egy jó eső elé.

— **A helybeli reform.** főiskolai szépirodalmi önképzőkör f. hó 19-én tartá alakuló közgyűlését; a tisztviselői kar következőképen lön megválasztva: Alelnök: Zámbo János; titkár: Vörösmarty István; jegyzők: Reguly Lajos, Szabó József, Láng József; pénztárnok: Kudar Ottó; pénztári ellenőr: Szappanos Sándor; könyvtárnok: Schneider Pál, Papp Zsigmond, Banó Imre; végre olvasda felügyelő: Marosi Kálmán. Az említett tisztviselők részint gymnasiumi tanulók, részint jog-académiai polgárok.

— **Heti műsorozat:** Vasárnap okt. 26-án: „A betyár kendője“ új népszimű Abonyi Lajostól. Kedd: „A végrendelet“ Czako drámája. Szerda: „Az ördög naplója“ francia vigjáték. Csütörtök: „Gaveaut Minard és társa,“ francia vigjáték. Szombat: „A haláltánc“ néprege. Vasárnap: „Mátyás király lesz“ népdrama.

✓ **A város alatt elterülő** s a téglaegetők által kigödrözött, sok ideig haszontalanul hevert földek az 1866-ki inség alkalmából elegyengettetvén és apró részletekben haszonbérbe kiadattak, a bérlet kitelvé, most újlag haszonbérbe adattak ki, és e meglehetősen rosz földeknek holdja 12—36 forint évi haszonbérért vétettek ki. Nagyon kifizetné tehát magát, ha a még meglévő haszontalanul heverő gödröket is elegyengetnénk.

✓ **Az újonnan megalakult** ügyvéd-egylet a „Magyar király“ vendéglőben csinosan berendezett helyiségét tegnap egy barátságos estélylyel nyitotta meg.

Különfélék.

✓ **Megjelent** és hozzánk kekuldetett: „Egyetemi hallgatók zseb-naptára 1873/4. évre“ első évi folyam, szerkeszti Kán Béla. Ez ügyesen szerkesztett, csinnal kiállított „zseb-naptár“ a szokott naptári részen kívül az összes honi magasabb tudomány-intézeteknek dióhéjba szorított kül- és belismertetését, úgy az egyetemi hallgatók névsorát is közli, ezenkívül az egész tanévre naplóval el van látva; azért azt, mint használható zsebkönyvet az összes tanuló ifjúságnak bátran ajánlhatjuk.

✓ **„Apolló“** zenészetű szakközölny 20. száma megjelent a következő zenemű tartalommal: I. „La belle Helene“ Paraphrase sur un motif feverit de l'opérette de J. Offenbach. Victor Feiglertől. II. „Hej! Haj!“ Csárdás Tisza Andortól.

— **Kiss Miklós,** az új jász-kun főkapitány bevonulásáról Jászberényből október 21-ről írják nekünk: „E hó 19-kén a déli vonattal érkezett meg és a városunk közelében levő indóházánál szállt le Kiss Miklós az újonnan kinevezett jász-kun főkapitány ő méltósága. Itt a város nevében Pintér Mihály polgármester, a vasuti állomás mellett lévő nagy térségen roppant közönség jelenlétében a kerületek küldöttsége nevében Móczár János, végre a kerületek háza lépcsőzeténél Balogh Imre kerületi alkaptány üdvözlé a főkapitányt. A bevonulás közel 200 lovas banderium, fényes beláthatlan sokasága uri s polgári fogatok és szünni nem akaró lelkes éljenzés közt diadalkapun tarackklövések mellett történt. Másnap a közgyűlésben volt az esküvétel. Azután a főkapitány egy igen szép és ildomos beszédet tartott, mire Kerek József főjegyző magvas beszéddel válaszolt. Délutáni két óraker 200 teritékű lakomát adott a főkapitány, mely alkalommal először őt

mint házi úr, kezében tartva a közel ezredéves emlékü Lehel-kürtöt emelt poharat, éltetve a koronás magyar királyt, királynét, a legmagasabb családot és József főherceget, mint az egykori félszázados jász-kun főkapitány a dicsőült József nádor nagyreményű fiát s a honvédség fővezérét. Utána Szász Károly valódi crisosthomi hangon élteté a főkapitányt. Sipos Orbán, városunk képviselője e szerencsés kinevezés alkalmából élteté gr. Szapáry Gyula belügyért. Az ősz bajnok Nyitray József honvéd-zászlóaljunk őrnagya a főkapitányt mint volt 48. és 49-diki honvédbajtársát élteté. Ismét Szász Károly a jász-kun népet. Oláh Gyula a honvédséget. Pintér Mihály polgármesterünk hét kerületünk országgyűlési képviselőit stb. A fényes és várnagyunk konyhájának besületére vált ebéd a helybeli nemzeti zenetársulat helyes játéka mellett öt óráig tartott. Az ifjúság azonban folytatta, vagyis helyesebben mondva csak most kezdte az igazi mulatozást egész világos kiviradtig. Lelkesedés, őszinte öröm általános volt. — Kiválóan megjegyzendő azonban, hogy minden szónok úgy a fogadtatás, mint az áldomásívás közben röviden vagy kimerítőbben, de valamennyi igen komolyan és erőlyesen hangsúlyozá a hármas kerületek együttmaradásának egyhangú ohaját, a mi a híresztelt szétszakadási tendenciák ellen leghathatósabb óvásként tekinthető.

— **A veszettség ellen** egy francia lap következő orvosságot ajánl. Három marok maszlagos redőszírom — maggal, csudafa, Stechapfel datura stramonium — másfél itce vízben tűzhöz tendő és addig főzendő, míg a víznek fele elpárolog. Az így készült levét a beteg egyszerre beveszi. Rövid idő mulva heves dühroham, azután bő izzadás áll be, és 24 óra mulva a beteg teljesen felgyógyult. E gyógymódot egy missionárius Keletindiában, Anamiában tanulta és már 60 egyénnél alkalmazta, kik mind meggyógyultak.

— **A pestvárosi új képviselőlet.** A fővárosi új bizottság tagjainak a száma 400. Érdekes tudni, hányan választattak be a régiekből s minő elemekből áll az új testület. A régi városi képviselők közül 189-en választattak be rendes és 21-en póttagoknak. Az új bizottság tehát fele részben a régiekből áll. Van az új bizottságban 2 miniszter, 2 báró, 10 bíró, többnyire magas rangú, 39 tisztviselő, közte 1 államtisztviselő, 10 miniszteri tanácsos, 2 polgármester, 1 városi főkapitány, 2 hírlap szerkesztő; 9 író; a tanügyi személyzet 19 egyénnel van képviselve, köztük 4 egyetemi tanár, ügyvéd 53 van, orvos 38, sebész 2, gyógyszerész 13, mérnök 9, kik különféle szakmába tartoznak. Azonkívül van 1 tak.-pénztári, 1 bank, 1 vasúti, 1 közúti vasúti igazgató, 1 gyárigazgató, 1 szinész, 1 hajóskapitány, 1 kántor. A papi osztályt 9 személy képviseli, köztük 1 püspök, 2 piarista, 3 plébános és 1 egyetemi tanár, mindnyájan katolikusok. A kereskedelem és nagy ipart 99 egyén képviseli. Ezek között van 15 gyáros, 80 kereskedő, 2 pénzváltó, 1 bútorkereskedő és 1 szállító. Iparos 104 van, kik az ipar majd minden nemét képviselik. Földbirtokos 5, háztulaladonos 56 és magánzó 9 van. A bizottsági tagok közül 29 országos képviselő és 24 a magy. tud. akadémia tagja.

— **A pénzügyminiszteriumi** reductiókra vonatkozólag a „L. C.“ a következő részleteket tudatja: az osztályok száma 12-re szállittatik le úgy, hogy a különböző osztályok, melyekhez rokon szakok voltak utasítva, mint például a vám-, a pénzügyorségi és a fogyasztási adó-ügyek, egyesítettetni fognak. A fogalmazói állományból 4 titkár, 12 fogalmazó és a fogalmazó segédek és gyakornokok két harmadrésze fog a miniszteriumból kiválasztatni és a pénzügyigazgatóságokhoz beosztatni. Továbbá a pénzügyigazgatóságok száma 16-ról 7-re szállittatik le, ellenben a megyék új beosztásának keresztülvitele után minden megye részére egy pénzügyi felügyelőség szerveztetnék.

— **Az állatvilág köréből.** Egy mecklenburgi lap írja le a következő érdekes történetet: a vizparton egy sirály üldögélt, fészke fölött vigyázva: sokáig üldögélt volna, ha véletlenül nem közeledik egy varjú, mely bizonyosan a sirály tojásaira éhezett s nem kezd a fészek körül csipkedni, károgni a lehető leggyanúsabb szándékkal. A sirály egy ideig nyugodtan nézte a dolgot, de mikor a varjú már nagyon is közel ment a fészekhez, hirtelen fölkerekedett, megragadta a fekete rabló szárnyát s elmerült vele a habokba. Mikor vagy félperc mulva fölszínre jöttek, a varjú rémitően küzdött, de nem tudott menekülni támadója karmai közül. A másik pillanatban újra elmerültek s nemsokára harmadszor, negyedszer és ötödször is. A varjú ellenállása mind gyöngébb és gyöngébb lett. A sirály azonban addig merült el vele, folyvást szárnyait tartva, míg a varjúban tartott az élet. Végre mikor már megszűnt élni, hagyta nyugodtan úszni a vízben s visszaosont fészkebe.

NYILTTÉR.

(Beküldetett.)

Minden betegnek erőt és egészséget ad minden gyógyszer és költsékezés nélkül.

Revalescience Du Barry

Londonból.

Már 26 év óta semmiféle betegség sem képes ezen kellemes egészségi tápszernak ellenállani, mely leküzd — felnőtteknél ép úgy mint gyermekeknél — gyógyszer és költség nélkül minden gyomor-, ideg-, mell-, tüdő-, máj-, mirigy-, nyákhártya-, légzési, hólyag-, és vese-bajt, gümőkört, szédülést, légzési nehézséget, köhögést, emésztetlenséget, dugulást, hasmenést, álmatlanságot, gyöngeséget, aranyeret, vízkört, hideglázt, főfájást, vértolulást, fülzúgást, émelygést és hányást még a terhesség állapotában is, diabéteszt, melancholiát, elsoványodást, csúzt, köszvényt, sápkört — Kivonat 80,000 bizonyítványból

oly gyógyszeres felett, melyek minden gyógyszerrel dacoltak s melyek közt bizonyítványok dr. Wurzer tanártól, dr. Angelstein egészségügyi tanácsostól, dr. Shorelandtól, dr. Campbelltól, dr. Dédé tanártól, dr. Uretól, Castlestuart grófnőtől, Brehan marquistól, Issenstein hercegtől, Mensdorff-Pouilly miniszterelnöktől és számos más magas állású egyénektől lehetők s kívánalomra bérmentesen megküldetnek.

Rövidített kivonat a bizonyítványokból:

64,210. sz. Brehan marquis 7 évi máj-betegség, reszketegség, elsoványodás és hypochondriáról.

79,810. sz. Özv. Klemm asszonyság, Düsseldorf, évekig tartó főfájás és hányásról.

75,877. sz. Köller Flórián, cs. k. katonai gondnok, Buda, tüdő- és légeső-hurut, szédülés és mell-szorulásról.

75,970. sz. Teschner Gábor úr, a magasb nyilvános kereskedelmi tanintézet hallgatója Bécsben, a mellbaj és idegziláltság kétségbejítő fokáról.

65,715. sz. Montlouis kisasszony, emésztetlenség, álmatlanság és elsoványodásról.

75,928. sz. Sigo báró, kezei és lábainak 10 éven át tartott szélhűdségéről, sat.

Táplálóból lévén a húsnál a Revalescience, felnőttek- és gyermekeknél árát orvoságokban 50-szeresen megtakarítja.

Bádogszelencékben fél font 1 frt 50 kr, 1 font 2 frt 50 kr, 2 font 4 frt 50 kr, 5 font 10 frt, 12 font 20 frt, 24 font 36 frt. — Revalescience-Biscuiták szelencékben 2 frt 50 kr, és 4 frt 50 kr-jaival. — Revalescience Chocolatée por és tábla alakban 12 csészére 1 frt 50 kr, 24 csészére 2 frt 50 kr, 48 csészére 4 frt 50 kr; porok alakjában 120 csészére 10 frt, 288 csészére 20 frt, 576 csészére 36 frt. — Kapható **Barry du Barry** et **Comp.** cégnél **Bécsben Wallfisch-gasse 8. sz.** Pesten: Török József gyógyszerésznél; Temesváron: Quiriny Alajos gyógyszerésznél; Eszéken: Dávid Gyula gyógyszerésznél; Debrecenben: Mihalovics István gyógyszerésznél, valamint minden más városban jónévű gyógyszerészek és fűszerkereskedőknel; szétküldi továbbá a bécsi ház postai utalvány mellett bármely vidékre is.

H I R D E T É S E K.

3747
4873.

Árverési hirdetmény.

1—1

A kecskeméti királyi törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, miszerint Schmidt Jakab felperes részére 650 frt. tőke követelése és járuléki kielégítése végett, végrehajtást szenvedett alperes Schwarz Betti Fischer Gábornénak bíróság lefoglalt a kecskeméti 1418. számú telekkönyvben 1617. részlet szám alatt foglalt s neve alatt beirt 1920 frtra becsült házbirtokára a nyilvános árverés elrendeltetett és árverési határidőül 1873. évi november 14. és szükség esetében 1873. évi december 16. napjának délelőtti 9 órája a telekkönyvi hivatalban akként tüzetett ki, hogy első alkalomkor az árverés alá bocsájtott ingatlanság becsáron alul el nem adható.

Venni szándékozó tartozik a becsértéknek 10%-át készpénzben vagy értékpapírban bánatpénzül az árverési kiküldött kezeihez letenni, különben az árverésben részt nem vehet.

Az árverési feltételek, melyek az árverés előtt felolvastatnak, az árverést megelőzőleg mindenki által a telekkönyvi hivatalban megtekinthetők.

Felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi törvényszék székhelyén vagy ennek közeliben laknak az iránt, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett a törvényszék székhelyén megbízottat rendeljenek, és azok nevét s lakását az eladásig jelentsék be, mert ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

A perrendtartás 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb kijelölt javak iránt tulajdonjogi vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnek, hogy kereseteiket a hirdetmény közzé tételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, ezen telekkönyvi törvényszékhez adják be, különben azok az árverés foganatosítását nem gátolhatván, egyedül a vételár fölöslegére fognak utasíttatni.

Kelt a kecskeméti kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1873. október 8. tartott üléséből.

*****

Oppolzer tanár, rector magnificus s bécsi közkórodai tanár úr bizonyítása szerint, az

Anatherin-szájviz

cs. kir. udvari fogorvos Popp J. G.-tól Bécsben, Stadt, Bognergasse 2. sz., legjobb szer a

fogak épentartására.

s úgy általa, valamint számos más orvos által is fog- és szájbetegségek ellen gyakran rendeltetik.

Egy palack ára 1 frt 40 kr. o. é.

Dr. Popp J. G.

Növény-fogpora.

Annaira tisztítja a fogakat, hogy mindennapi használása által nemcsak az oly alkalmatlan borkő távolíttatik el, hanem a máz fehérsége és finomsága is gyarapodik.

Egy doboz ára 63 kr.

Kaphatók: *Kecskeméten:* Milhofer J. gyógyszerésznél; *Nagy-Körösön:* Crazier, Miszury F. és Rudy gyógyszerészeknél; *Czepléden:* Persay A. gyógyszerésznél; *Szolnokon:* Horváth A., Scheftik J. gyógyszerészeknél; *Csongrádon:* Jeszenszky gyógyszerésznél; *Félegyházán:* Hoffner A. gyógy-nél; *Kis-Körösön:* Gubás gyógyszerésznél; *Szabadszállásán:* Rosznyay M. gyógyszerésznél; *Kun-Szent-Márton:* Farnék gyógyszerésznél.

*****

Szabadkézből v e g e l a d á s

Alolirott tisztelettel jelenti a n. é. közönségnek, hogy a ref. templom sarkán levő vászonraktárát véglegesen elárúsítani határozta, és minden e boltjában találtató cikkeket a gyári áron alóli 25 kamattal árbabocsájtotta.

E kedvező olesó cikkek megszerzéséhez számos látogatásra felhívja a n. é. közönséget.

Tisztelettel
Kohn Sándor.

10—5

Értesítés.

A „kecskeméti központi takarékpénztár“ ezennel közhírré teszi, miszerint az 1873. évi október hó 19-én tartott első évi rendes közgyűlése határozata folytán, a lefolyt üzletévre járó osztalék — a folyó évi november hó 1-től folyóvá tétetik; — felkéretnek a t. cz. részvényesek, hogy annak átvétele végett id. részjegyeiket az intézet igazgatóságához beadni sziveskedjenek.

1—1

Az igazgatóság.

Fischer Rozália

okleveles szülésznő,
ajánlja szolgálatát a n. é. közönség figyelmébe.

(Lakása: Zöldkert-útea, 81. sz.)

1—1

Nyomatott Kecskeméten, Tóth Lászlónál. 1873.

Hirdetmény.

A városi előfogat és szolgálattétel bérleti határideje folyó évi december végével lejárván, annak újból 3 évre leendő kiadása, a törvényhatósági bizottságnak f. évi október 8. és 9-én tartott rendes havi üléséből 599. sz. végzéssel elhatározott, s az árlejtés megtartására a gazdasági osztály utasítottatott. — Mihez képest árlejtési határidőül f. évi november hó 10-dik napjának d. e. 9 órája, a gazdasági hivatalban kitűzetik. Mely határidőre a vállalkozni akarók 300 frt. bánatpénzzel meghívottnak, zárt ajánlatok a kellő bánatpénzzel ellátva szinte elfogadtatnak.

Feltételek következők:

A bérlet kezdetét veszi 1874. év január 1-ső napján és tart 1876. év december hó utolsó napjáig azaz 3 évig.

Köteles vállalkozó egy 4 lovas fogatot kényelmes hintó és csinos szerszámmal, egy 3 lovas és egy 2 lovas fogatot három jó ülésű kocsiival, egyiket jó szerkezetű-bőr fedéllel ellátva kiállítani, ezenkívül tíz ígás fogatot a városháznál folytonosan készletben tartani.

A lovak elhelyezése — azok után esendő trágáért — a város e célú istállója vállalkozónak használatul által engedtetik.

A szolgálat teljesítéseért, az illetékes díj havonként mindenkor utólagosan fog bérlőnek kifizettetni.

Miről a vállalkozni akarók azzal értesítetnek, hogy a szerződési pontozatokat a gazdasági hivatalban addig is megtekinthetik.

Kecskemét, október 23. 1873.

3—1

A gazdasági osztály által.

PÁLYÁZAT.

7528.

Kecskemét sz. kir. város műkertészi állomása megüresedvén, annak betöltésére ezennel pályázat nyitattik, s felhivatnak az ezen állomást elnyerni ohajtók, hogy ez iránti kérvényeiket kellően felszerelve f. évi November hó 3-ig alolirotnál személyesen adják be, a midőn a közelebbi feltételekre nézve bővebb tájékozást szerezhetnek.

Megkivántatik, hogy pályázó a műkertészeti tanulmányok s gyakorlatból oklevéllel, illetőleg elfogadható bizonyítványokkal birjon, s a magyar nyelvet akként birja, hogy ezen elméleti és gyakorlati oktatásokat adni képes legyen.

Javadalmazás: lakás és 1000 frt. készpénz, évi fizetésén kívül a 28 holdnyi kert gyümölcs és kerti vetemény-termék, s a gyümölcsoltványok és diszfák évenkénti eladásából befolyó összeg 20%-ka.

Kecskeméten, 1873. Október 15-én.

Bagi László,
polgármester.

3—1

ÁRVERÉSI HIRDETMEY.

A kecskeméti kir. törvényszék 12337. p. 1873. sz. végzése folytán ezennel közhírré tétetik, miszerint néhai Horváth Péter hagyatékhöz tartozó a 2-ik tizedbeli ház f. évi november 1-től 1874. évi ápril 24-ig folyó évi október 27-én d. e. 9 órakor az öreg városház udvarán nyilvános árverésen béibe kiadatik.

Egyúttal a hagyatékhöz tartozó Király-téle kertben és a szamar-delelőben lévő répa-termés a hagyatéki gondnok Zimay Károly ügyvéd által készpénz fizetés mellett a legtöbbet igénylőnek eladatik fog.

Kelt Kecskeméten, 1873. okt. 24.

SZÜCS ISTVÁN,
kik. b. végrehajtó.

1—1